

1.2 Izražanje signalov z bazičnimi funkcijami

Signal $f(t)$ izrazimo kot linearno kombinacijo $\tilde{f}(t)$ zaporedja $\{\phi_n(t)\}$ bazičnih funkcij, ki so v splošnem lahko tudi kompleksne.

$$\tilde{f}(t) = C_0\phi_0(t) + C_1\phi_1(t) + \dots + C_n\phi_n(t) = \sum_{n=0}^N C_n\phi_n(t). \quad (1.4)$$

Zaporedje bazičnih funkcij je v intervalu (t_1, t_2) medsebojno *ortogonalno* ali pravokotno, če velja

$$\int_{t_1}^{t_2} \phi_m(t) \overline{\phi_n(t)} dt = \begin{cases} 0 & m \neq n \\ K_n & m = n. \end{cases}$$

Če je K_n enak ena, za vse n , so bazične funkcije *ortonormalne* ali pravokotne in normirane.

Za kriterij kvalitete izržave izberemo vrednost srednjega kvadratnega pogreška $\overline{\varepsilon^2}$.

$$\overline{\varepsilon^2} = \frac{1}{t_2 - t_1} \int_{t_1}^{t_2} (f(t) - \tilde{f}(t)) \overline{(f(t) - \tilde{f}(t))} dt$$

Če je to zaporedje funkcij še polno zaporedje, tedaj moremo poljuben signal $f(t)$ s končno energijo na intervalu (t_1, t_2) izraziti brez pogreška z neskončno vsoto oblike

$$\tilde{f}(t) = C_0\phi_0(t) + C_1\phi_1(t) + C_2\phi_2(t) + \dots + C_n\phi_n(t) + \dots,$$

Koeficienti so določeni z enačbami

$$C_n = \frac{1}{K_n} \int_{t_1}^{t_2} f(t) \overline{\phi_n(t)} dt, \quad (1.5)$$

$$K_n = \int_{t_1}^{t_2} \phi_n(t) \overline{\phi_n(t)} dt, \quad (1.6)$$

$$\overline{\varepsilon^2} = \frac{1}{t_2 - t_1} \left(\int_{t_1}^{t_2} f(t) \overline{f(t)} dt - \sum_{n=0}^N C_n \overline{C_n} K_n \right). \quad (1.7)$$

Tako določeni koeficienti minimizirajo srednji kvadratni pogrešek $\overline{\varepsilon^2}$. Za realne signale in bazične funkcije se vse enačbe, ki veljajo za kompleksne funkcije poenostavijo, ker je $\overline{f(t)} = f(t)$ in $\overline{\phi_n(t)} = \phi_n(t)$.